

izdajajo
novomeški
mladci - dišja

ISKRA

izhaja vsak
teden - odg.
ut.

L. IV.

Novo mesto 8. jan. 1942.

Št. 5.

Mladci in misijonarji.

Mladci! Mi smo si postavili za cilj, pridobiti Bogu odtujene tovarišče zopet za Kristusa. To je naš lep in skupni program. Vsi imamo eno željo: Kristus Kralj naj zavlada svetu, vsa stea norajo biti njegova. Res je naše delo včasih združeno z žrtvami in samoprenagovanji, toda delati za Kristusa, to je tisto, kar nas podžiga k temu.

Kristus Kralj vladar sveta! Ta lepa zamisel pa je tudi cilj misijonarja. Ljubezen do Jezusa in do neumrljivo poganskih duš ga žene, da se odpove vsega, kar sledi Kristusovemu klicu: "Žejen sem! -- žejen neumrljivih duš." Saj ni prišel Zveličar samo za nekatere ljudi na svet, ampak za vse! Tudi za ubogega Indijanca in Črnca je izkrvavel.

Mladci, da smo mi in misijonarji eno! Vsi imamo isti cilj. Toda ali mi poznamo žrtve teh delavcev v gospodovem vinogradu? Ali smo kaj dobrega storili za misijone, ali kaj nje kaj molimo?

Da Tri kralje je bila v franciškanški cerkvi popolne lepa pridiga: „Misijonarji – junaki“, nato pa so pobirali denarne prispevke za misijone. Uve stare žene, kar jih je bilo v cerkvi, so kaj darovale, mladcev pa ni bilo...

Ali kaj propagiramo po gimnaziji za misijone?

Ali imamo naročen misijonški mesečnik? Izprašajmo do bro svojo vest in sklenimo, da bomo po svojih močeh vedno in povsod pomagali tem kristusovim delavcem, da se bo izpolnila naša skupna želja:

Vladaj
Kristus
Kralj!

Resnična ljubezen do naroda je zelo lepa krepost. Pri dostojnem in poštenem človeku se razume sama po sebi; zato o njej mnogo ne govori, tako kakor dostojen mož ne trobi o solet o svoji ljubezni do žene, družine itd. Prava ljubezen varuje, prinaša življenje, predvsem pa dela

Masaryk.

Dovedimo socialno pravičnost in socialno ljubezen v človeški družbi do popolne zmage!

Dr. Korošec

Čudo zime pod povečevalnim
sleklom.

Lep je zimski izprehod po zasneženi pokrajini... Čisto svojstveni občutki obhajajo človeka, povsem drugi kakor poleti. Pod megličastim nebom sivkastorinjne barve, kakršno pozna li zima, počiva v blaženi tiholi bela narava. Levo in desno, lja v brezdaljnost, kamor gre oko, vse počiva mizli, beli zimski plaš. Mračni smrekovi gozdovi vzdihujejo pod težkim snegom in kakor lahen dih se dviga meglica izra gordiča gori proti loplemu soncu, ki s svojimi mlačnimi žarki boža neizmerno belo tiholo. Bleščeča snežna odeja se li zdi kakor diamantno polje, polno še drugih dragocenih kamenčkov. Neštevilni mali rudeči rubini in modri safiri se lesketajo in li mežikajo, tako, da se zdi, da

si v devetem roju.
 In če vzameš v roko povečevalno steklo in si ta čudna telesa oglešaš, se boš začudil krasni obliki snežnih kristalčkov, ki v sebi lomijo sončno svetlobo in se ti zdijo od daleč zdaj rumeni, zdaj rudeči in zeleni.

so to majhne šesterokrake zvezdice, ki so v vseh oseh simetrične in katerih kraki so pora-

ščeni z majhnimi iglicami. — Krasna umetnina narave... In milijarde takih kristalčkov tvorijo belo odejo, ki pokriva naravo in jo varuje pred prevelikim mrazom.

Ljubi, tovariš, naravo in opazuj ter občuduj nje lepote in spoznal boš kako velik in moder je Bog, ki vlada nad njo in njenimi zakoni.

Sibirski.

Dospela je sijajna
Umetnost
 Obširna kritika v
 Govornikom je

Cassanova knjiga:
govora.
 prihodnji številki.
 na razpolaga.

POZOR
 Druga nedelja je
REKOLEKCIJA.
 Odstrani morebitne ovire

SIRITE

KATOLISKE MISIJSKE

Dr. Muki raziskuje Ragov loq.

Krasen jasen dan je bil. Šel sem proti Ragovemu loqu. Sonce se je zlatilo na nebu in se s svojimi srebrnimi žarki poigravalo z valčki, ki jih je tvorila lahna sapica, ki je kot krasna pesem prijetno pošumevala mimo mojih ušes. Stopil sem v divno očarljivost loqa. V daljavi je tolkljala žolna, a na Krki se je sukal pondirek, pod, e Li nad vodo in za njim se je vlekla bela brada, kol za motornim čolnom.

Stopal sem po mehki gozdni poti, pokriti s smrekovimi iglicami, se večasih spočaknil ob kakor korenino, ker sem se oziral na vse strani; tudi v drevo sem se nekajkrat zalelel, tako sem bil zamišljen.

Kar naenkrat pa sem (ee) kot slučajno stopil na nekovo stvar, ki bi jo lahko opredelili v organski razred, v oddelek "kosti in hrustanci", ter bi jo lahko obdolžili, da je človeška kost. "Šment" sem si dejal, čeprav sem telebil na tla in videl 3 krke in 9 sone, "to je pa gotovo stegenška kost pitec mucikusa!"

Navdušeno sem začel na tistem mestu kopati, kar s svojimi

razvitimi kremplji in zadel sem nartrličnih vretenec, kar do kazuje o šm

```

precej velikem repu vmesnega člena.
Odkopal sem nadalje tudi kos loban
```

iz katere je mogoče sklepati, da je bi kapaciteta piskra našega predni velika kol 10 kotojšjih lobanj.

Razbeselilo me je pa zlasti, da sem našel tudi polprst - polkremplj, s cer sem skraja mislil, ^{da je} tokostje plicata, li pa divjega kozla; toda to ni mogoče, ker je bilo vse, namreč trličn vretenca, kos piskra in polkremplj-prst v eni plasti. Iz te plasti, ki nastala v ušiviju, se da sklepati, da je ta polčlovek-polmaček živel okoli 60 000 let pred nami.

Ure te ostanké sem odnesel v svojo laboratorij, kjer sem jih krasno prepariral. Morfološko in anatomiško sem jih pregledal in tako pridobil do teh ugotovitev.

Če toga zanima la najd bo si jo lahko ogleda. Na razpolago mu vsi preparati v mojem laboratoriju. Se bo lahko tudi seznanil s tehniko mikroskopiranja.

Iskren pozdrav

D. Muki Čaruga
resen znanstveni in
raziskovalec.